

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 16 juli 2018
(OR. en)

11203/18

EF 209
ECOFIN 743
DELECT 122

FÖLJENOT

från:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktör, för Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	13 juli 2018
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	C(2018) 4404 final
Ärende:	KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) .../... av den 13.7.2018 om ändring av delegerad förordning (EU) 2015/61 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller likviditetstäckningskravet för kreditinstitut

För delegationerna bifogas dokument – C(2018) 4404 final.

Bilaga: C(2018) 4404 final

EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 13.7.2018
C(2018) 4404 final

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) .../...

av den 13.7.2018

**om ändring av delegerad förordning (EU) 2015/61 om komplettering av
Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller
likviditetstäckningskravet för kreditinstitut**

(Text av betydelse för EES)

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL DEN DELEGERADE AKTEN

1.1. Allmän bakgrund till likviditetsreglering och den delegerade förordningen om likviditetstäckningskravet

En smärtsam lärdom på global nivå under finanskrisen var behovet av strikta likviditetsbestämmelser. I avsaknad av sådana blev några kreditinstitut alltför beroende av kortfristig finansiering och centralbankers tillhandahållande av likviditet och måste i slutändan räddas genom massiva kapitaltillskott från statskassan.

Behovet av skärpta likviditetsbestämmelser erkändes på internationell nivå och standarder med detta syfte ingick i det så kallade Basel III-regelverket, som togs fram av Baselkommittén för banktillsyn (nedan kallad *Baselkommittén*). Målet med likviditetstäckningskravet är att undvika risken för en överdriven tilltro till kortfristig finansiering och tillhandahållande av likviditet från centralbanker genom ett krav på att kreditinstitut måste inneha en tillräcklig mängd likvida tillgångar (dvs. tillgångar som kan avvecklas utan värdeförlust eller med enbart en försumbar värdeförlust) för att kunna motstå ett likviditetsutflöde som överstiger likviditetsinflödet under en stressperiod som kan väntas pågå i 30 kalenderdagar.

Genom att anta förordning (EU) nr 575/2013¹ (kapitalkravsförordningen) i juni 2013 införde medlagstiftarna ett allmänt likviditetstäckningskrav (artikel 412.1 i kapitalkravsförordningen) och ett rapporteringskrav (artiklarna 415–425 i kapitalkravsförordningen) för samtliga institut (kreditinstitut och värdepappersföretag). Genom artikel 460 i kapitalkravsförordningen delegerade de befogenhet till kommissionen att i detalj specificera det allmänna likviditetstäckningskravet för kreditinstitut. Den 10 oktober 2014 antog kommissionen delegerad förordning (EU) 2015/61² (den delegerade förordningen om likviditetstäckningskravet), som blev tillämplig den 1 oktober 2015. I denna delegerade förordning anges vilka tillgångar som ska betraktas som likvida (så kallade högkvalitativa likvida tillgångar) och hur kreditinstitut måste beräkna de väntade utflödena och inflödena av likviditet under en stressperiod på 30 kalenderdagar. Likviditetstäckningskravet utgör en av de viktigaste innovationerna i kapitalkravsförordningen jämfört med tidigare tillsynslagstiftning på EU-nivå. Även om den lagstiftningen också innehöll allmänna likviditetsregler angavs inga detaljerade regler om hur likvida tillgångar skulle definieras och hur potentiella nettolikviditetsutflöden skulle beräknas.

1.2. Bakgrund till ändringarna av den delegerade förordningen om likviditetstäckningskravet

Utifrån de inledande erfarenheterna av tillämpningen av likviditetstäckningskravet och diskussioner med medlemsstaterna anser kommissionen att vissa begränsade ändringar av den delegerade förordningen om likviditetstäckningskravet bör göras i syfte att förbättra dess praktiska tillämpning och möjliggöra att dess mål uppnås.

Den första och viktigaste ändringen är att helt anpassa beräkningen av förväntade likviditetsutflöden³ och likviditetsinflöden⁴ för återköpsavtal (repor⁵), omvända återköpsavtal

¹ Förordning (EU) nr 575/2013 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

² EUT L 11, 17.1.2015, s. 1.

³ Artikel 28.3 i den delegerade förordningen om likviditetstäckningskravet.

⁴ Artikel 32.3 b i den delegerade förordningen om likviditetstäckningskravet.

(omvända repor) och likviditetsswappar⁶ till den internationella likviditetsstandard som utarbetats av Baselkommittén. Även om behandlingen av sådana transaktioner i den delegerade förordningen om likviditetstäckningskravet är i linje med behandlingen i kapitalkravsförordningen och inte ifrågasattes under de många diskussioner som föregick antagandet av den delegerade förordningen, begärde ett flertal berörda parter därefter att beräkningen av likviditetsutflöden skulle kopplas direkt till satsen för förlängning av transaktionen (anpassad till nedsättningen av den säkerhet som ställts för kontantskulden, som i Baselkommitténs standard) snarare än till det likvida värdet av den bakomliggande säkerheten. Samma tillvägagångssätt bör gälla för likviditetsswappar. Denna ändring skulle säkerställa att utflöden och inflöden för samma transaktion är symmetriska och därigenom underlätta en effektiv likviditetsförvaltning, särskilt för de internationellt aktiva kreditinstituten.

Den andra materiella ändringen avser behandlingen av vissa reserver⁷ som innehåses i centralbanker i tredjeland. Enligt den befintliga delegerade förordningen om likviditetstäckningskravet får reserver som ett kreditinstitut innehar i ett tredjelands centralbank som av ett utnämnt externt kreditvärderingsinstitut tilldelats en kreditvärdering på kreditkvalitetssteg 1 behandlas som en likvid tillgång på nivå 1⁸, om kreditinstitutet får ta ut sådana reserver när som helst under stressperioder och villkoren för ett sådant uttag har specificerats i ett avtal mellan den centralbank hos vilken reserverna innehåses och tillsynsmyndigheten för det tredjelandet. Det skulle vara lämpligt att utsträcka samma behandling till sådana reserver hos centralbanker som inte har tilldelats en kreditvärdering på kreditkvalitetssteg 1 av något utnämnt externt kreditvärderingsinstitut⁹, förutsatt att reserverna kan användas för att täcka sådana nettolikviditetsutflöden i stressituationer som uppkommer i samma valuta som den i vilken reserverna är denominerade. En centralbank kan trots allt tillhandahålla likviditet i sin egen valuta och centralbankens kreditbetyg är mindre relevant för likviditetsändamål än för solvensändamål. Det skulle också vara lämpligt att erkänna de olika rättsliga instrument som används i tredjeländer för att ange villkor för uttag av reserver, inbegripet avtal mellan centralbanker och tillsynsmyndigheter men även lokala regler om likviditetstäckningskrav. Slutligen bör reserver som innehåses av EU-kreditinstituts filialer i tredjeland också erkännas som likvida tillgångar på nivå 1, förutsatt att de erforderliga villkoren är uppfyllda. Utan dessa ändringar skulle reserver som innehåses i centralbanker som av ett utnämnt externt kreditvärderingsinstitut inte har tilldelats en kreditvärdering på kreditkvalitetssteg 1 uteslutas från likviditetsbufferten även om de erkänns i samband med det lokala genomförandet av likviditetstäckningskravet. Dessa ändringar innebär således en skäligare behandling av sådana reserver och en närmare anpassning till Baselkommitténs standard.

⁵ En repa är en transaktion där kontanter lånas upp i utbyte mot att en säkerhet ställs, ofta en statsobligation. En omvänd repa är samma transaktion men betraktad ur synvinkeln för den part som lånar ut kontanterna. En likviditetsswapp är en transaktion där en säkerhet tillfälligt byts ut mot en annan.

⁶ Utflöden/inflöden i samband med likviditetsswappar i enlighet med artikel 28.4 respektive artikel 32.3 e i den delegerade förordningen om likviditetstäckningskravet.

⁷ Artikel 10.1 d i den delegerade förordningen om likviditetstäckningskravet.

⁸ I allmänhet får likvida tillgångar på nivå 1 (med undantag för vissa säkerställda obligationer) ingå utan begränsningar i likviditetsbufferten, medan tillgångar på nivå 2A respektive nivå 2B får utgöra högst 15 % respektive högst 40 % av likviditetsbufferten.

⁹ Detta skulle kunna beröra reserverna i centralbanker för exempelvis Turkiet, Brasilien, Kina, Indien, Marocko, Algeriet, Ukraina och Vietnam.

Den tredje materiella ändringen rör undantag¹⁰ i fråga om minsta emissionsstorlek för vissa likvida tillgångar utanför EU. Krav på minsta emissionsstorlek gäller för många likvida tillgångar i EU¹¹. Som en förlängning gäller sådana regler på gruppnivå för likvida tillgångar som innehas av icke EU-baserade dotterbolag till moderinstitut inom EU. Detta leder till att likvida tillgångar som dotterbolaget innehar för att uppfylla lokala likviditetskrav och som i övrigt är berättigade och godtagbara enligt dessa lokala krav utesluts eftersom de inte uppfyller EU-kraven på minsta emissionsstorlek. Detta skulle kunna leda till ett bortfall av likvida tillgångar för moderinstitutet inom EU på gruppnivå eftersom det likviditetskrav som härrör från dotterbolaget utanför EU inbegrips i likviditetskravet på gruppnivå samtidigt som de motsvarande berättigade likvida tillgångar som innehas av det icke EU-baserade dotterbolaget utesluts enligt EU-kriterierna för minsta emissionsstorlek. Således föreslås ett undantag på gruppnivå från alla tillämpliga krav på minsta emissionsstorlek för likvida tillgångar i tredjeland som innehas av ett icke EU-baserat dotterbolag. Det föreslagna undantaget skulle begränsas till att gälla tillgångar i tredjeland som används för att täcka nettolikviditetsutflöden i samma valuta i stressituationer och som uppfyller villkoren för att räknas som likvida tillgångar enligt tredjelandets nationella lagstiftning.

Den fjärde materiella ändringen rör tillämpningen av avvecklingsmekanismen¹² vid beräkningen av likviditetsbufferten. För att säkerställa att genomförandet av likviditetstäckningskravet inte hindrar en effektiv transmission av penningpolitiken till ekonomin och med tanke på att transaktioner med ECB eller en medlemsstats centralbank som täcks av en säkerhet kan förväntas bli förlängda under situationer som kännetecknas av svår stress, föreslås det att man inför ett undantag från avvecklingsmekanismen för transaktioner med ECB eller en medlemsstats centralbank som täcks av en säkerhet och i) involverar högkvalitativa likvida tillgångar i minst en av transaktionens delar och ii) förfaller inom 30 kalenderdagar. Detta undantag skulle omgärdas av lämpliga skyddsåtgärder och ett krav på att den behöriga myndigheten, efter samråd med den centralbank som är motpart i transaktionen och ECB i de fall centralbanken är en centralbank i Eurosystemet, godkänner detta i förväg, så att potentiellt regelarbitrage eller skadliga incitament för kreditinstitut kan undvikas. För att närmare anpassa den delegerade förordningen om likviditetstäckningskravet till Baselkommitténs standard föreslås det vidare att säkerheter som mottagits i derivattransaktioner undantas från avvecklingsmekanismen.

Den sista materiella ändringen avser integreringen i den delegerade förordningen om likviditetstäckningskravet av de nya kriterierna för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering (STS-värdepapperisering). Närmare bestämt föreslås det att STS-värdepapperiseringar kan räknas som högkvalitativa likvida tillgångar på nivå 2B om de uppfyller villkoren i artikel 13 i den delegerade förordningen om likviditetstäckningskravet. I förordningen om STS-värdepapperisering¹³ anges en förteckning över kriterier för att

¹⁰ Artikel 2.3 a i den delegerade förordningen om likviditetstäckningskravet.

¹¹ Krav på minsta emissionsstorlek gäller för säkerställda obligationer, företagsobligationer och värdepapperiseringar, men inte för kontanter, statspapper och centralbankstillgångar. I Baselkommitténs standard föreskrivs inte ett sådant krav.

¹² Avvecklingsmekanismen syftar till att beräkna övre tak för högkvalitativa likvida tillgångar på nivå 2A och 2B i likviditetsbufferten. För att beräkna det belopp av högkvalitativa likvida tillgångar som ett institut innehar krävs det enligt den delegerade förordningen om likviditetstäckningskravet att de transaktioner som löper ut inom 30 kalenderdagar och där högkvalitativa likvida tillgångar byts ut i minst en av transaktionens delar ska avvecklas.

¹³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och

definiera enkla, transparenta och standardiserade värdepapperiseringar. Förslaget innebär att de flesta av kriterierna i den delegerade förordningen om likviditetstäckningskravet ersätts med en hänvisning till förordningen om STS-värdepapperisering. Kriterier som särskilt rör likviditet (exempelvis kriterierna rörande emissionsstorlek, typer av bakomliggande exponeringar eller kreditbetyg) skulle behållas.

Slutligen föreslås det att vissa befintliga regler klargörs.

1.3. Konsekvensbedömning

Med tanke på de materiella ändringarnas begränsade omfattning föreslås inte någon detaljerad konsekvensbedömning. Nedan ges en analys på övergripande nivå av de föreslagna ändringarnas effekter.

Effekten av de föreslagna ändringarna av ut- och inflöden på repor, omvända repor och likviditetsswappar bör vara relativt neutral eller försumbar¹⁴.

Även effekten av hur vissa reserver hos centralbanker behandlas bör vara begränsad, eftersom storleken på sådana reserver är begränsad. Effekten begränsas ytterligare av den skyddsåtgärd som ingår i förslaget, dvs. att behandlingen skulle vara begränsad till likvida tillgångar som i stressituationer används för att täcka nettolikviditetsutflöden i samma valuta.

Det föreslagna undantaget från kravet på minsta emissionsstorlek för vissa likvida tillgångar utanför EU skulle något förbättra likviditetspositionen på gruppnivå för verksamhet utanför EU. Storleken på denna förbättring skulle högst sannolikt vara begränsad eftersom i) det föreslagna undantaget i princip¹⁵ enbart skulle beröra likvida tillgångar på annan nivå än nivå 1 vilka högst får utgöra 40 % av likviditetsbufferten, ii) den mängd likvida tillgångar utanför EU som skulle erkännas inte skulle få överstiga volymen av de nettolikviditetsutflöden som i stressituationer uppkommer i samma valuta och som härrör från det dotterbolag som innehar dessa tillgångar och iii) de tillgångar som omfattas av undantaget skulle behöva vara likvida enligt EU:s krav och även skulle behöva uppfylla lokala likviditetskrav.

Bortseendet från säkerheter som mottagits i derivattransaktioner vid tillämpningen av avvecklingsmekanismen väntas inte få särskilt stor betydelse för nivån på likviditetstäckningskravet och undantaget för transaktioner med ECB eller en medlemsstats centralbank som täcks av en säkerhet förutsätter ett beslut av de behöriga myndigheterna. Avvecklingsmekanismen används bara vid tillämpningen av de övre taken för högkvalitativa likvida tillgångar i likviditetsbufferten.

När det gäller anpassningen till definitionen av STS-värdepapperiseringar väntas effekten bli tämligen marginell, eftersom den totala mängd värdepapperiseringar som innehas som likvida tillgångar är begränsad till följd av det övre taket för tillgångar på nivå 2B i likviditetsbufferten och till följd av diversifieringskrav.

Effekten av de klargöranden som föreslås kan slutligen anses vara noll eller försumbar.

2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 347, 28.12.2017. s. 35).

¹⁴ I fråga om repor är det huvudsakligen formuleringen som ändras. När det gäller omvända repor och om man bortser från övervärden i säkerhetsmassan och antar att värdepapperets marknadsvärde matchar det utlånade kontantbeloppet, motsvarar värdepapperets likviditetsvärde det utlånade kontantbeloppet med avdrag för berörd nedsättning. Likviditetsswappar är mindre vanliga.

¹⁵ För tillgångar på nivå 1 gäller ingen minsta emissionsstorlek, med undantag för säkerställda obligationer. Samtidigt som ett krav på minsta emissionsstorlek gäller för säkerställda obligationer på nivå 1 får säkerställda obligationer utanför EU inte räknas som tillgångar på nivå 1.

2. SAMRÅD SOM FÖREGÅTT ANTAGANDET AV DEN DELEGERADE AKTEN OM ÄNDRING AV DEN DELEGERADE FÖRORDNINGEN OM LIKVIDITETSTÄCKNINGSKRAVET

Det anordnades en serie möten med medlemsstaternas experter för att diskutera de tekniska följderna av de tänkta formuleringarna. Tjänstemän från Europaparlamentet deltog som observatörer i dessa möten, som var mycket värdefulla när det gällde att säkerställa förslagets tekniska sundhet.

Trots att a) flertalet lydelseändringar är icke-materiella (dvs. bara syftar till att klargöra befintliga regler) och att b) de materiella ändringarna är relativt små anordnade kommissionen ett formellt samråd med berörda parter via webbplatsen för bättre lagstiftning och konsulterade expertgruppen för bankverksamhet, betaltjänster och försäkring. Via de båda samråden inkom sammanlagt mer än 30 svar, som visade sig vara mycket värdefulla i fråga om att förbättra det föreslagna utkastet till delegerad förordning.

Till följd av den återkoppling som mottogs togs vissa föreslagna ändringar bort för att i stället behålla den nuvarande lydelsen av bestämmelserna i den delegerade förordningen om likviditetstäckningskravet. Ett sådant fall är definitionen av inlåning från allmänheten, där en betydande del av inkomna synpunkter kritiserade införandet av begreppet ”kunder med inbördes anknytning” eftersom det inte skulle vara lämpligt ur likviditetsrisksynvinkel och skulle bli mycket svårt att genomföra till följd av i synnerhet bristen på uppgifter. Denna definition togs således bort från texten, så att definitionerna i kapitalkravsförordningen inte dubblas. Befogenheten för behöriga myndigheter att vägra medtagande i likviditetsbufferten av berättigade tillgångar från tredjeland togs bort efter synpunkter på att detta skulle säkerställa en harmoniserad tillämpning av likviditetstäckningskravet på EU-nivå och eftersom skyddsåtgärderna angående medtagandet av tillgångar från tredjeland i likviditetsbufferten redan var tillräckliga. Förslaget att under vissa omständigheter erkänna tillgångar som emitterats av offentliga organ i tredjeländer som tillgångar på nivå 1 togs bort eftersom vissa parter påpekade att den föreslagna behandlingen inte var i linje med Baselkommitténs standard och således stred mot den kungjorda avsikten att närmare anpassa den delegerade akten om likviditetstäckningskravet till den standarden. Vissa svarande påpekade vidare att de föreslagna ändringarna av inflödesbehandlingen av subventionerade lån utställda via förmedlande kreditinstitut i betydande mån skulle utvidga räckvidden för den befintliga behandlingen och att denna utvidgning inte var vederbörligen motiverad. Eftersom avsikten med de föreslagna ändringarna inte var att utvidga räckvidden för den behandlingen togs dessa ändringar också bort. Hänvisningen till artikel 26 i den delegerade förordningen om likviditetstäckningskravet avseende ömsesidigt beroende flöden i samband med undantaget från övre tak för inflöden togs inte bort som det ursprungligen föreslagits, eftersom vissa parter påpekade att detta på ett omotiverat sätt skulle utvidga räckvidden för den behandlingen. Specifieringen av utflödesberäkningen vid potentiell dubbelräkning togs slutligen bort, eftersom flera svarande påpekade att den var otydlig och att det inte fanns något egentligt skäl för att införa den i fråga om utflöden utan att införa en liknande bestämmelse för inflöden och likvida tillgångar.

Återkopplingen ledde också till flera ändringar med syfte att klargöra förslaget, exempelvis angående behandlingen av reserver i centralbanker i tredjeländer, aktier och andelar i företag för kollektiva investeringar (fonder), transaktioner som täcks av en säkerhet och likviditetsswappar.

Alla inkomna synpunkter godtogs inte. Ett antal av dessa föreslog ändringar som inte skulle ha varit förenliga med förslagets mål, dvs. att anta enbart ett begränsat antal materiella

ändringar av den delegerade förordningen om likviditetstäckningskravet, huvudsakligen för att närmare anpassa den till Baselstandarderna och korrigera vissa tekniska problem.

3. DEN DELEGERADE AKTENS RÄTTSLIGA ASPEKTER

Mot bakgrund av att ändringarna av den befintliga delegerade förordningen om likviditetstäckningskravet är begränsade föreslås det att de införs i den befintliga förordningen i stället för att en helt ny text antas. Därigenom bibehålls strukturen i den ursprungliga delegerade förordningen om likviditetstäckningskravet. Enligt artikel 462 i kapitalkravsförordningen har kommissionen fortfarande befogenhet att se över den delegerade förordningen på obestämd tid.

4. TIDPLAN OCH FÖRFARANDE

Efter antagandet kommer den delegerade förordningen att granskas av Europaparlamentet och rådet.

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) .../...

av den 13.7.2018

om ändring av delegerad förordning (EU) 2015/61 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller likviditetstäckningskravet för kreditinstitut

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012¹, särskilt artikel 460, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 bör ändras för att närmare anpassa den till internationella standarder och underlätta en effektivare likviditetsförvaltning för kreditinstitut.
- (2) För att i synnerhet beakta den verksamhet som utförs av kreditinstitut med verksamhet utanför unionen bör det beviljas undantag från alla krav på minsta emissionsstorlek för likvida tillgångar som innehas av ett dotterbolag i ett tredjeland, så att sådana tillgångar kan erkännas på gruppnivå. I annat fall skulle detta kunna skapa ett bortfall av likvida tillgångar för moderinstitutet på gruppnivå, eftersom det likviditetskrav som härrör från ett dotterbolag i ett tredjeland skulle inbegripas i likviditetskravet på gruppnivå samtidigt som de tillgångar som detta dotterbolag innehar för att uppfylla sitt likviditetskrav i detta tredjeland inte skulle få tas med vid beräkningen av likviditetskravet på gruppnivå. Dotterbolagets tillgångar i ett tredjeland bör dock bara erkännas upp till en nivå motsvarande de nettolikviditetsutflöden som i stressituationer uppkommer i samma valuta som den i vilken tillgångarna är denominerade och vilka härrör från det särskilda dotterbolaget. När det gäller andra tillgångar i tredjeland bör de bara erkännas om de uppfyller villkoren för att räknas som likvida tillgångar enligt den nationella lagstiftningen i tredjelandet i fråga.
- (3) Det är erkänt att centralbanker kan tillhandahålla likviditet i sin egen valuta och att deras kreditbetyg är mindre relevanta för likviditetsändamål än för solvensändamål. Till följd av detta och för att närmare anpassa reglerna i delegerad förordning (EU) 2015/61 till den internationella standarden och skapa lika konkurrensvillkor för internationellt aktiva kreditinstitut bör reserver som ett dotterbolag i tredjeland eller en filial i tredjeland till ett kreditinstitut inom EU innehar i en centralbank i tredjeland som av ett utnämnt externt kreditvärderingsinstitut inte tilldelats en kreditvärdering på

¹ EUT L 176, 27.6.2013, s. 1.

Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 när det gäller likviditetstäckningskravet för kreditinstitut (EUT L 11, 17.1.2015, s. 1).

kreditkvalitetssteg 1 kunna godkännas som likvida tillgångar på nivå 1 om vissa villkor är uppfyllda. Närmare bestämt bör dessa reserver kunna godkännas om kreditinstitutet får ta ut reserverna när som helst under stressperioder och uttagsvillkoren är specificerade i ett avtal mellan tredjelandets tillsynsmyndighet och den centralbank där reserverna innehas eller i tillämpliga regler i det landet. Reserverna bör dock bara kunna godkännas som tillgångar på nivå 1 om de används för att täcka sådana nettolikviditetsutflöden i stressituationer som uppkommer i samma valuta som den i vilken reserverna är denominerade.

- (4) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402¹⁶ bör beaktas. I den förordningen anges kriterier för att fastställa om en värdepapperisering kan betecknas som en enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering (STS-värdepapperisering). Eftersom dessa kriterier säkerställer att STS-värdepapperiseringar är av hög kvalitet bör de också användas för att fastställa vilka värdepapperiseringar som kan godkännas som högkvalitativa likvida tillgångar vid beräkningen av likviditetstäckningskravet. Vid tillämpning av delegerad förordning (EU) 2015/61 bör således värdepapperiseringar kunna godkännas som tillgångar på nivå 2B om de uppfyller samtliga krav som anges i förordning (EU) 2017/2402, utöver de kriterier som redan anges i delegerad förordning (EU) 2015/61 och som är specifika för deras likviditetsdrag.
- (5) Genomförandet av delegerad förordning (EU) 2015/61 bör inte hindra en effektiv transmission av penningpolitiken till ekonomin. Transaktioner med ECB eller en medlemsstats centralbank kan förväntas bli förlängda under situationer som kännetecknas av svår stress. Det bör därför vara möjligt för behöriga myndigheter att bevilja ett undantag från avvecklingsmekanismen vid beräkningen av likviditetsbufferten när det rör sig om transaktioner med ECB eller en medlemsstats centralbank som täcks av en säkerhet och som involverar högkvalitativa likvida tillgångar i minst en del av respektive transaktion och förfaller inom 30 kalenderdagar. Det bör dock föreskrivas att de behöriga myndigheterna innan de beviljar ett sådant undantag måste samråda med den centralbank som är motpart i transaktionen och med ECB om den centralbanken är en centralbank i Eurosystemet. Beviljandet av undantaget bör dessutom omgärdas av lämpliga skyddsåtgärder så att potentiellt regelarbiterage eller skadliga incitament för kreditinstitut undviks. För att närmare anpassa unionens regler till den internationella standard som fastställts av Baselkommittén för banktillsyn (nedan kallad *Baselkommittén*) bör slutligen säkerheter som mottagits i derivattransaktioner undantas från avvecklingsmekanismen.
- (6) Behandlingen av utflödes- och inflödessatser för återköpsavtal (repor), omvända återköpsavtal (omvända repor) och likviditetsswappar bör anpassas helt till behandlingen i den internationella standard för likviditetstäckningskvoten som fastställts av Baselkommittén. Beräkningen av likviditetsutflöden bör således kopplas direkt till satsen för förlängning av transaktionen (anpassad till nedsättningen av den säkerhet som ställts för kontantskulden, som i Baselkommitténs standard) snarare än till det likvida värdet av den bakomliggande säkerheten.

¹⁶ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 347, 28.12.2017. s. 35).

(7) Med tanke på att olika tolkningar har uppstått är det viktigt att klargöra diverse bestämmelser i delegerad förordning (EU) 2015/61, i synnerhet när det gäller fullgörandet av likviditetstäckningskravet; frågan huruvida man i bufferten kan ta med tillgångar som ingår i en grupp som är tillgänglig för att anskaffa finansiering inom ramen för ej beviljade limiter och som förvaltas av centralbanken eller andelar eller aktier i företag för kollektiva investeringar (nedan kallade fonder) eller insättningar och annan finansiering i kooperativa nätverk och institutionella skyddssystem; beräkningen av ytterligare likviditetsutflöden för andra produkter och tjänster; beviljandet av förmånsbehandling för kredit- och likviditetsfaciliteter inom grupper; behandlingen av korta positioner och erkännandet av fordringar från värdepapper som förfaller inom 30 kalenderdagar.

(8) Delegerad förordning (EU) 2015/61 bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/61 ska ändras på följande sätt:

(1) I artikel 2.3 ska led a ersättas med följande:

”a) Tillgångar i tredjeland som innehas av ett dotterbolag i ett tredjeland får erkännas som likvida tillgångar i sammanslagningssyfte om de uppfyller kraven för likvida tillgångar enligt den nationella lagstiftning i det tredjelandet där likviditetstäckningskravet föreskrivs och uppfyller ett av följande villkor:

- i) Tillgångarna uppfyller samtliga krav som anges i avdelning II i denna förordning.
- ii) Tillgångarna uppfyller inte det särskilda krav angående emissionsstorlek som anges i avdelning II i denna förordning men uppfyller alla andra krav som anges där.

De tillgångar som kan erkännas enligt led ii får bara erkännas upp till det belopp av nettolikviditetsutflöden som i stressituationer uppkommer i samma valuta som den i vilken tillgångarna är denominerade och som härrör från samma dotterbolag.”

(2) Artikel 3 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkterna 8 och 9 ska utgå.

(b) Punkt 11 ska ersättas med följande:

”11. *stress*: en plötslig eller allvarlig försämring av ett kreditinstituts solvens eller likviditet till följd av förändrade marknadsförhållanden eller idiosynkratiska faktorer som leder till en betydande risk för att kreditinstitutet inte kan fullgöra de åtaganden som förfaller inom de närmaste 30 kalenderdagarna.”

(3) Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Kreditinstitut ska beräkna och övervaka sin likviditetstäckningskvot i rapportvalutan i fråga om samtliga poster oavsett deras faktiska valutabeteckning.

Dessutom ska de separat beräkna och övervaka sin likviditetstäckningskvot för vissa poster enligt följande:

- a) När det gäller de poster som i enlighet med artikel 415.2 i förordning (EU) nr 575/2013 omfattas av ett krav på separat rapportering i en annan valuta än rapportvalutan ska kreditinstituten separat beräkna och övervaka sin likviditetstäckningskvot i den andra valutan.
- b) När det gäller poster som är denominerade i rapportvalutan och när det samlade beloppet av skulder denominerade i andra valutor än rapportvalutan minst utgör 5 % av kreditinstitutets totala skulder, exklusive lagstadgat kapital och poster utanför balansräkningen, ska kreditinstituten separat beräkna och övervaka sin likviditetstäckningskvot i rapportvalutan.

Kreditinstitut ska rapportera in likviditetstäckningskvoten till sin behöriga myndighet i enlighet med kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 680/2014.”

”c) Följande punkt ska läggas till som punkt 6:

”6. Kreditinstituten får inte dubbelräkna likvida tillgångar, inflöden och utflöden.”

(4) Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Tillgångarna ska utgöra kreditinstitutets egendom, rättighet eller andel, eller ingå i en grupp som avses i led a, och får inte vara intecknade. Tillgångar ska för detta ändamål anses vara icke intecknade när de inte omfattas av några rättsliga, kontraktsenliga, tillsynsmässiga eller andra begränsningar som hindrar kreditinstitutet från att likvidera, sälja, överlåta, tilldela eller generellt sett avveckla sådana tillgångar via direkt försäljning eller ett återköpsavtal inom de närmaste 30 kalenderdagarna. Följande tillgångar ska anses vara icke intecknade:

- (a) Tillgångar som ingår i en grupp och som är tillgängliga för omedelbar användning som säkerhet för att erhålla ytterligare finansiering enligt beviljade men ännu inte finansierade kreditlimiter som finns tillgängliga för kreditinstitutet eller, om gruppen förvaltas av en centralbank, enligt ej beviljade och ännu inte finansierade kreditlimiter som finns tillgängliga för kreditinstitutet. Detta led ska inkludera tillgångar som ett kreditinstitut placerat hos det centrala institutet i ett kooperativt nätverk eller ett institutionellt skyddssystem. Kreditinstitut ska anta att tillgångarna i gruppen är intecknade i ökande likviditetsordning på basis av den likviditetsklassificering som fastställs i kapitel 2, som börjar med tillgångar som inte får ingå i likviditetsbufferten.
- (b) Tillgångar som kreditinstitutet har tagit emot som säkerheter i kreditriskreduceringssyfte i omvända repor eller transaktioner för värdepappersfinansiering och som kreditinstitutet får avveckla.”

(b) Punkt 4 ska ändras på följande sätt:

i) Led a ska ersättas med följande:

”a) Ett annat kreditinstitut, såvida inte ett eller flera av följande villkor uppfylls:

- i) Utfärdaren är ett offentligt organ som avses i artikel 10.1 c eller artikel 11.1 a eller b.
 - ii) Tillgången är en säkerställd obligation som avses i artikel 10.1 f, artikel 11.1 c eller d eller artikel 12.1 e.
 - iii) Tillgången hör till den kategori som beskrivs i artikel 10.1 e.”
- ii) Led g ska ersättas med följande:
 - ”g) Någon annan enhet som i sin huvudsakliga verksamhet utför en eller flera av de verksamheter som förtecknas i bilaga I till direktiv 2013/36/EU. Vid tillämpning av denna artikel ska specialföretag för värdepapperisering inte anses utgöra enheter som avses i detta led.”
- (c) I punkt 7 ska följande led införas som led aa:
 - ”aa) exponeringar mot nationella regeringar som avses i artikel 10.1 d,”
- (5) Artikel 8 ska ändras på följande sätt:
 - (a) I punkt 1 andra stycket a ska led ii ersättas med följande:
 - ii) Gäller inte den svenska versionen.
 - (b) Punkt 3 b ska ersättas med följande:
 - ”b) Genom att införa interna system och kontroller för att ge funktionen för likviditetsförvaltning effektiv operativ kontroll i fråga om att omvandla innehavet av likvida tillgångar till pengar när som helst under en stressperiod på 30 kalenderdagar och att få tillgång till villkorlig finansiering utan att komma i direkt konflikt med befintliga affärsstrategier eller riskhanteringsstrategier. Tillgångar får i synnerhet inte ingå i likviditetsbufferten när en omvandling av dem till pengar utan att de ersätts under stressperioden på 30 kalenderdagar skulle avlägsna en säkring och skapa en öppen riskposition som överskrider kreditinstitutets interna limiter.”
- (6) Artikel 10 ska ändras på följande sätt:
 - (a) I punkt 1 b ska led iii ersättas med följande:
 - ”iii) Reserver som kreditinstitutet innehar i en centralbank som avses i led i eller ii, förutsatt att kreditinstitutet när som helst får ta ut sådana reserver under stressperioder och att villkoren för ett sådant uttag har specificerats i ett avtal mellan den behöriga myndigheten för kreditinstitutet och den centralbank där reserverna innehas eller i tillämpliga regler i tredjelandet.

Vid tillämpning av detta led gäller följande:

 - När reserverna innehas av ett kreditinstitut som utgör ett dotterbolag ska uttagsvillkoren ha specificerats i ett avtal mellan den behöriga myndigheten i medlemsstaten eller tredjelandet för dotterbolaget och den centralbank där reserverna innehas, eller i tillämpliga regler i tredjelandet.
 - När reserverna innehas av en filial ska uttagsvillkoren ha specificerats i ett avtal mellan den behöriga myndigheten i den medlemsstat eller det tredjeland där filialen är belägen och den centralbank där reserverna innehas, eller i tillämpliga regler i tredjelandet.”

(b) Punkt 1 d ska ersättas med följande:

”d) Följande tillgångar:

- i) Tillgångar som representerar fordringar på eller som garanteras av en nationell regering eller centralbank i ett tredjeland som inte har tilldelats en kreditvärdering på kreditkvalitetssteg 1 av ett utnämnt externt kreditvärderingsinstitut, i enlighet med artikel 114.2 i förordning (EU) nr 575/2013.
- ii) Reserver som kreditinstitutet innehar i en centralbank som avses i led i, förutsatt att kreditinstitutet när som helst får ta ut dessa reserver under stressperioder och att villkoren för ett sådant uttag har specificerats antingen i ett avtal mellan de behöriga myndigheterna i det tredjelandet och den centralbank där reserverna innehas eller i tillämpliga regler i det tredjelandet.

Vid tillämpning av led ii gäller följande:

- När reserverna innehas av ett kreditinstitut som utgör ett dotterbolag ska uttagsvillkoren ha specificerats antingen i ett avtal mellan den behöriga myndigheten för dotterbolaget i tredjelandet och den centralbank där reserverna innehas, eller i tillämpliga regler i tredjelandet.
- När reserverna innehas av en filial ska uttagsvillkoren ha specificerats antingen i ett avtal mellan den behöriga myndigheten i det tredjeland där filialen är belägen och den centralbank där reserverna innehas, eller i tillämpliga regler i tredjelandet.

Det samlade belopp av tillgångar som omfattas av första stycket i och ii och som är denominerade i en viss valuta vilket kreditinstitutet får erkänna som tillgångar på nivå 1 får inte överstiga beloppet av de nettolikviditetsutflöden som i stressituationer uppkommer för kreditinstitutet i samma valuta.

I de fall en del av de tillgångar eller samtliga tillgångar som omfattas av första stycket i och ii är denominerade i en valuta som inte utgör det berörda tredjelandets inhemska valuta får dessutom kreditinstitutet bara erkänna sådana tillgångar som tillgångar på nivå 1 upp till ett belopp motsvarande beloppet av de nettolikviditetsutflöden som i stressituationer uppkommer för kreditinstitutet i den utländska valutan och som motsvarar kreditinstitutets verksamhet i den jurisdiktion där likviditetsrisken tas.”

(c) I punkt 1 f ska led ii ersättas med följande:

”Exponeringarna mot institut i säkerhetsmassan uppfyller de villkor som anges i artikel 129.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 eller, om den behöriga myndigheten har beviljat det partiella undantag som avses i artikel 129.1 sista stycket i samma förordning, de villkor som avses i det stycket.”

(d) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. Marknadsvärdet för sådana säkerställda obligationer med extremt hög kvalitet som avses i punkt 1 f ska omfattas av en nedsättning på minst 7 %. Med undantag för vad som anges i fråga om aktier och andelar i fonder i artikel 15.2 b och c ska ingen nedsättning krävas av värdet på de återstående tillgångarna på nivå 1.”

(7) Artikel 11 ska ändras på följande sätt:

- (a) I punkt 1 c ska led ii ersättas med följande:
- ”ii) ”Exponeringarna mot institut i säkerhetsmassan uppfyller de villkor som anges i artikel 129.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 eller, om den behöriga myndigheten har beviljat det partiella undantag som avses i artikel 129.1 sista stycket i samma förordning, de villkor som avses i det stycket.”
- (b) I punkt 1 d ska led iv ersättas med följande:
- ”iv) ”Exponeringarna mot institut i säkerhetsmassan uppfyller de villkor som anges i artikel 129.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 eller, om den behöriga myndigheten har beviljat det partiella undantag som avses i artikel 129.1 sista stycket i samma förordning, de villkor som avses i det stycket.”
- (8) Artikel 13 ska ändras på följande sätt:
- (a) Punkt 1 ska ersättas med följande:
- ”1. Exponeringar i form av värdepapper med bakomliggande tillgångar enligt artikel 12.1 a ska klassificeras som värdepapperisering på nivå 2B om följande villkor är uppfyllda:
- a) Beteckningen ”STS” eller ”enkel, transparent och standardiserad” eller en beteckning som direkt eller indirekt hänvisar till dessa begrepp får användas för värdepapperiseringen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402* och används också i praktiken.
- b) De kriterier som anges i punkt 2 och punkterna 10–13 i denna artikel är uppfyllda.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 347, 28.12.2017, s. 35).”

- (b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:
- i) Leden a och b ska ersättas med följande:
- ”a) Positionen har av ett utnämnt externt kreditvärderingsinstitut tilldelats en kreditvärdering på kreditkvalitetssteg 1 i enlighet med artikel 264 i förordning (EU) nr 575/2013 eller motsvarande kreditkvalitetssteg i händelse av en kortsiktig kreditvärdering.
- b) Positionen ligger inom värdepapperiseringens bäst rangordnade tranch eller trancher och har den högsta förmånsrätten under hela den tid som transaktionen pågår. För detta ändamål ska en tranch anses vara högst prioriterad om den, efter överlämning av ett meddelande om verkställighet och, i tillämpliga fall, ett accelerationsbeslut, inte är underordnad andra trancher inom samma värdepapperiseringstransaktion eller -system när det gäller mottagande av kapitalbelopps- och räntebetalningar, utan hänsyn till de belopp som ska betalas enligt räntederivatinstrument eller valutaderivatinstrument, avgifter eller andra liknande betalningar i enlighet med artikel 242.6 i förordning (EU) nr 575/2013.”

- ii) Leden c–f och h–k ska utgå.
- iii) Led g ska ändras på följande sätt:

a) De inledande orden ska ersättas med följande:

”Värdepapperiseringspositionen backas upp av en grupp av bakomliggande exponeringar, vilka antingen tillhör enbart en av följande underkategorier eller består av en kombination av de bostadslån som avses i led i och de bostadslån som avses i led ii.”

b) Led iv ska ersättas med följande:

”iv) Billån och leasingavtal för bilar till låntagare eller leasingtagare som är etablerade eller bosatta i en medlemsstat. För dessa ändamål ska billån och leasingavtal för bilar anses inkludera lån eller leasingavtal för finansiering av motorfordon eller släpvagnar enligt artikel 3.11 och 3.12 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG**, jordbruks- eller skogsbrukstraktorer enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 167/2013***, tvåhjuliga motorcyklar och motoriserade trehjulingar enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 168/2013**** eller bandfordon som avses i artikel 2.2 c i direktiv 2007/46/EG. Sådana lån och leasingavtal kan inbegripa tilläggsförsäkring och serviceprodukter eller ytterligare fordonsdelar och, i fråga om leasingavtal, restvärdet för leasade fordon. Alla lån och leasingavtal i gruppen ska vara säkrade genom en högt rankad inteckning i eller säkerhet mot fordonet eller en lämplig garanti till förmån för specialföretaget för värdepapperisering, till exempel en bestämmelse om återtagandeförbehåll.

** Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/46/EG av den 5 september 2007 om fastställande av en ram för godkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon (”Ramdirektiv”) (EUT L 263, 9.10.2007, s. 1).

*** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 167/2013 av den 5 februari 2013 om godkännande och marknadskontroll av jordbruks- och skogsbruksfordon (EUT L 60, 2.3.2013, s. 1).

**** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 168/2013 av den 15 januari 2013 om godkännande av och marknadskontroll för två- och trehjuliga fordon och fyrhjulingar (EUT L 60, 2.3.2013, s. 52).”

(c) Punkterna 3–9 ska utgå.

(9) Artikel 15 ska ändras på följande sätt:

(a) I punkt 3 ska led b ersättas med följande:

”b) Om kreditinstitutet inte känner till de exponeringar som ligger bakom fonden ska det, vid bestämmandet av de bakomliggande tillgångarnas likviditetsnivå samt tilldelningen av en lämplig nedsättning för dessa tillgångar, anta att fonden investerar i likvida tillgångar upp till det

maximala belopp som tillåts enligt dess mandat och i samma stigande ordning som dessa likvida tillgångar klassificeras i enligt punkt 2, med början i de tillgångar som avses i punkt 2 h och upp tills dess att den maximala totala investeringsgränsen nås.”

- (b) I punkt 4 ska följande stycke läggas till:

”Att förvaringsinstitutet eller fondens förvaltningsföretag gör korrekta beräkningar vid fastställandet av marknadsvärdet på och nedsättningar av aktier eller andelar i fonder ska minst en gång per år bekräftas av en extern revisor.”

- (10) Artikel 16 ska ersättas med följande:

”Artikel 16

Insättningar och annan finansiering i kooperativa nätverk och institutionella skyddssystem

1. Om ett kreditinstitut tillhör ett institutionellt skyddssystem av den typ som avses i artikel 113.7 i förordning (EU) nr 575/2013, ett nätverk som skulle omfattas av det undantag som anges i artikel 10 i den förordningen eller ett kooperativt nätverk i en medlemsstat, får den avistainlåning som kreditinstitutet upprätthåller tillsammans med det centrala institutet behandlas som likvida tillgångar såvida inte det centrala institut som mottar inlåningen behandlar den som operativ inlåning. Om inlåningen behandlas som likvida tillgångar ska detta ske i enlighet med en av följande bestämmelser:
 - (a) När det centrala institutet är skyldigt att inneha eller investera insättningarna i likvida tillgångar på en viss nivå eller i en viss kategori, i enlighet med nationell lagstiftning eller rättsligt bindande dokument som styr systemet eller nätverket, ska insättningarna behandlas som likvida tillgångar på den nivån eller i den kategorin i enlighet med denna förordning.
 - (b) När det centrala institutet inte är skyldigt att inneha eller investera insättningarna i likvida tillgångar på en viss nivå eller i en viss kategori ska insättningarna behandlas som tillgångar på nivå 2B i enlighet med denna förordning och deras utestående belopp ska omfattas av en nedsättning på minst 25 %.
 2. När kreditinstitutet har tillgång till outnyttjad likviditetsfinansiering från det centrala institutet eller från ett annat institut inom samma nätverk eller system inom 30 kalenderdagar, enligt lagstiftningen i en medlemsstat eller de rättsligt bindande dokument som styr nätverket eller systemet enligt punkt 1, ska denna finansiering behandlas som tillgångar på nivå 2B i den utsträckning den inte är säkerställd med likvida tillgångar och den inte behandlas i enlighet med artikel 34. En nedsättning på minst 25 % ska tillämpas på kapitalbeloppet av den outnyttjade beviljade likviditetsfinansieringen.”
- (11) Artikel 17 ska ändras på följande sätt:
- (a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

”2. De krav som anges i punkt 1 ska tillämpas efter justering för hur reserven av likvida tillgångar påverkas av transaktioner avseende säkrad finansiering, utlåning mot säkerhet eller likviditetsswappar där likvida tillgångar används i minst en av transaktionens delar och transaktionerna

förfaller inom 30 kalenderdagar, efter avdrag av alla tillämpliga nedsättningar och förutsatt att kreditinstitutet uppfyller de operativa krav som anges i artikel 8.”

- (b) Följande punkt ska läggas till som punkt 4:

”4. Den behöriga myndigheten får från fall till fall bevilja undantag, helt eller delvis, från tillämpningen av punkterna 2 och 3 i fråga om en eller flera transaktioner avseende säkrad finansiering, utlåning mot säkerhet eller likviditetsswappar där likvida tillgångar används i minst en av transaktionens delar och som förfaller inom 30 kalenderdagar, förutsatt att samtliga följande villkor är uppfyllda:

- (a) Motparten i transaktionen eller transaktionerna är ECB eller en medlemsstats centralbank.
- (b) Det föreligger exceptionella omständigheter som innebär en systemrisk med inverkan på banksektorn i en eller flera medlemsstater.
- (c) Den behöriga myndigheten samråder, innan den beviljar ett sådant undantag, med den centralbank som är motpart i transaktionen eller transaktionerna och med ECB om centralbanken är en centralbank i Eurosystemet.”

- (c) Följande punkt ska läggas till som punkt 5:

”5. Senast [två år efter det att denna delegerade förordning träder i kraft] ska EBA lämna en rapport till kommissionen om huruvida den avvecklingsmekanism som beskrivs i punkterna 2–4 är tekniskt lämplig och om den sannolikt kan inverka skadligt på affärs- och riskprofilen för kreditinstitut som är etablerade i unionen, på de finansiella marknadernas stabilitet och välordnade funktion, på ekonomin eller på penningpolitikens transmission till ekonomin. I denna rapport ska möjligheterna att ändra den avvecklingsmekanism som beskrivs i punkterna 2–4 bedömas och, i de fall EBA anser att den nuvarande avvecklingsmekanismen är tekniskt olämplig eller har en skadlig inverkan, bör EBA rekommendera alternativa lösningar och utvärdera deras inverkan.

Vid utarbetandet av ytterligare delegerade akter i enlighet med den befogenhet som anges i artikel 460 i förordning (EU) nr 575/2013 ska kommissionen beakta den rapport från EBA som avses i föregående stycke.”

- (12) Artikel 21 ska ersättas med följande:

”Artikel 21

Nettning av derivattransaktioner

1. Kreditinstitut ska för de avtal som förtecknas i bilaga II till förordning (EU) nr 575/2013 och för kreditderivat beräkna förväntade likviditetsutflöden och -inflöden under en period på 30 kalenderdagar på nettobasis och per motpart, med förbehåll för att det finns bilaterala nettningssavtal som uppfyller villkoren i artikel 295 i den förordningen.
2. Genom undantag från punkt 1 ska kreditinstitut beräkna likviditetsutflöden och -inflöden från valutaderivattransaktioner som innebär fullständig och samtidig

(eller inom samma dag) valutaväxling av kapitalbelopp på nettobasis, även om transaktionerna inte omfattas av något bilateralt nettningsavtal.

3. Vid tillämpning av denna artikel ska med nettobasis avses nettot av de säkerheter som ska lämnas eller tas emot inom 30 kalenderdagar. I fråga om de säkerheter som ska tas emot inom 30 kalenderdagar ska emellertid nettobasis anses vara nettot av de säkerheterna enbart om båda följande villkor är uppfyllda:

- a) Vid mottagandet kommer säkerheterna att uppfylla villkoren för likvida tillgångar enligt avdelning II i denna förordning.
- b) Kreditinstitutet kommer att ha laglig rätt och operativ kapacitet att återanvända säkerheterna när de mottagits.”

(13) Artikel 22 ska ändras på följande sätt:

- a) I punkt 2 ska leden a och b ersättas med följande:
 - ”a) Aktuellt utestående belopp för stabil inlåning från allmänheten och annan inlåning från allmänheten, fastställt i enlighet med artiklarna 24 och 25.
 - b) Aktuella utestående belopp för andra skulder som förfaller, kan bli föremål för begäran om återbetalning från utfärdaren eller av tillhandahållaren av finansieringen eller innebär en underförstådd förväntan från tillhandahållaren av finansieringen om att kreditinstitutet kommer att betala tillbaka skulden inom de närmaste 30 kalenderdagarna, fastställda i enlighet med artiklarna 27, 28 och 31a.”
- b) Följande punkt ska läggas till som punkt 3:
 - ”3. Beräkningen av likviditetsutflöden i enlighet med punkt 1 ska beakta eventuell nettning av ömsesidigt beroende inflöden som godkänns i enlighet med artikel 26.”

(14) I artikel 23 ska punkt 1 ersättas med följande:

- ”1. Kreditinstituten ska regelbundet bedöma sannolikheten för och den potentiella volymen av likviditetsutflöden inom de närmaste 30 kalenderdagarna i fråga om produkter eller tjänster som inte avses i artiklarna 27–31a och som de erbjuder eller finansierar eller som potentiella köpare skulle anse vara förknippade med dem. Dessa produkter eller tjänster ska inbegripa men inte begränsas till följande:
- (a) Andra förbindelser utanför balansräkningen och villkorade finansieringsåtaganden, inklusive ej beviljade finansieringsfaciliteter.
 - (b) Outnyttjade lån och förskott till motparter som inte är hushållskunder.
 - (c) Hypotekslån som har överenskommit men ännu inte utnyttjats.
 - (d) Kreditkort.
 - (e) Övertrasseringar.

- (f) Planerade utflöden kopplade till förnyelse av befintliga lån till hushåll eller andra aktörer än hushåll eller beviljande av nya lån till hushåll eller andra aktörer än hushåll.
 - (g) Derivatskulder, utom sådana avtal som förtecknas i bilaga II till förordning (EU) nr 575/2013 och kreditderivat.
 - (h) Handelsfinansieringsrelaterade produkter utanför balansräkningen.”
- (15) I artikel 25.2 ska led b ersättas med följande:
- ”b) Inlåningen finns på ett konto med enbart internetbaserad åtkomst.”
- (16) I slutet av artikel 26 ska följande stycke läggas till:
- ”De behöriga myndigheterna ska informera EBA om vilka institut som får netta utflöden med ömsesidigt beroende inflöden enligt denna artikel. EBA kan begära styrkande dokumentation.”
- (17) Artikel 28 ska ändras på följande sätt:
- (a) Punkterna 3 och 4 ska ersättas med följande:

”3. Kreditinstitut ska multiplicera skulder som förfaller inom 30 kalenderdagar och som beror på transaktioner avseende utlåning mot säkerhet eller kapitalmarknadsrelaterade transaktioner, enligt definitionerna i artikel 192.2 respektive 192.3 i förordning (EU) nr 575/2013, med

 - (a) 0 % om de är säkerställda med tillgångar som, utom när de används som säkerhet för sådana transaktioner, i enlighet med artiklarna 7 och 10 i denna förordning skulle klassificeras som likvida tillgångar i någon av de kategorier av tillgångar på nivå 1 som avses i artikel 10, med undantag för de säkerställda obligationer med extremt hög kvalitet som avses i artikel 10.1 f,
 - (b) 7 % om de är säkerställda med tillgångar som, utom när de används som säkerhet för sådana transaktioner, i enlighet med artiklarna 7 och 10 i denna förordning skulle klassificeras som likvida tillgångar i den kategori som avses i artikel 10.1 f,
 - (c) 15 % om de är säkerställda med tillgångar som, utom när de används som säkerhet för sådana transaktioner, i enlighet med artiklarna 7 och 11 i denna förordning skulle klassificeras som likvida tillgångar i någon av de kategorier av tillgångar på nivå 2A som avses i artikel 11,
 - (d) 25 % om de är säkerställda med tillgångar som, utom när de används som säkerhet för sådana transaktioner, i enlighet med artiklarna 7 och 13 i denna förordning skulle klassificeras som likvida tillgångar i någon av de kategorier av tillgångar på nivå 2B som avses i artikel 13.2 g i, g ii eller g iv,
 - (e) 30 % om de är säkerställda med tillgångar som, utom när de används som säkerhet för sådana transaktioner, i enlighet med artiklarna 7 och 12 i denna förordning skulle klassificeras som likvida tillgångar i den kategori av tillgångar på nivå 2B som avses i artikel 12.1 e,
 - (f) 35 % om de är säkerställda med tillgångar som, utom när de används som säkerhet för sådana transaktioner, i enlighet med artiklarna 7 och 13 i denna förordning skulle klassificeras som likvida tillgångar i

någon av de kategorier av tillgångar på nivå 2B som avses i artikel 13.2 g iii eller g v,

- (g) 50 % om de är säkerställda med tillgångar som, utom när de används som säkerhet för sådana transaktioner, i enlighet med artiklarna 7 och 12 i denna förordning skulle klassificeras som likvida tillgångar i någon av de kategorier av tillgångar på nivå 2B som avses i artikel 12.1 b, c eller f,
- (h) den miniminedsättning i procent som fastställts i enlighet med artikel 15.2 och 15.3 i denna förordning, om de är säkerställda med aktier eller andelar i fonder som, utom när de används som säkerhet för sådana transaktioner, i enlighet med artiklarna 7 och 15 skulle klassificeras som likvida tillgångar på samma nivå som de bakomliggande likvida tillgångarna,
- (i) 100 % om de är säkerställda med tillgångar som inte omfattas av leden a–h i detta stycke.

Genom undantag från första stycket och om motparten i en transaktion avseende utlåning mot säkerhet eller en kapitalmarknadsrelaterad transaktion är kreditinstitutets inhemska centralbank ska utflödessatsen vara 0 %. Om transaktionen sker via en filial med centralbanken i den medlemsstat eller det tredjeland där filialen är belägen ska emellertid en utflödessats på 0 % tillämpas enbart om filialen har samma tillgång till centralbankslikviditet som de kreditinstitut har som etablerats i den medlemsstaten eller det tredjelandet, även under stressperioder.

Genom undantag från första stycket och i fråga om sådana transaktioner avseende utlåning mot säkerhet eller kapitalmarknadsrelaterade transaktioner som i enlighet med första stycket skulle kräva en utflödessats som är högre än 25 % ska utflödessatsen vara 25 % när motparten i transaktionen är en berättigad motpart.

4. Likviditetsswappar och andra transaktioner med liknande form som förfaller inom de närmaste 30 kalenderdagarna ska leda till ett utflöde om de tillgångar som lånas omfattas av en lägre nedsättning enligt kapitel 2 än de tillgångar som lånas ut. Utflödet ska beräknas genom att den lånade tillgångens marknadsvärde multipliceras med skillnaden mellan den utflödessats som är tillämplig på den utlånade tillgången och den utflödessats som är tillämplig på den lånade tillgången, i enlighet med de satser som anges i punkt 3. Vid denna beräkning ska en nedsättning på 100 % tillämpas på tillgångar som inte uppfyller villkoren för likvida tillgångar.

Genom undantag från första stycket och om motparten till likviditetsswappen eller den andra transaktionen med liknande form är kreditinstitutets inhemska centralbank ska den utflödessats som ska tillämpas på den lånade tillgångens marknadsvärde vara 0 %. Om transaktionen sker via en filial med centralbanken i den medlemsstat eller det tredjeland där filialen är belägen ska emellertid en utflödessats på 0 % tillämpas enbart om filialen har samma tillgång till centralbankslikviditet som de kreditinstitut har som etablerats i den medlemsstaten eller det tredjelandet, även under stressperioder.

Genom undantag från första stycket och i fråga om likviditetsswappar eller andra transaktioner med liknande form som i enlighet med första stycket skulle kräva en utflödessats som är högre än 25 % ska en utflödessats på 25 % tillämpas på den lånade tillgångens marknadsvärde när motparten är en berättigad motpart.”

- (b) Följande punkter ska läggas till som punkterna 7, 8 och 9:

”7. Tillgångar som lånas på en osäkrad basis och som förfaller inom 30 kalenderdagar ska antas avvecklas helt, vilket leder till ett utflöde på 100 % för likvida tillgångar såvida inte kreditinstitutet äger de lånade tillgångarna och de lånade tillgångarna inte utgör en del av kreditinstitutets likviditetsbuffert.

8. Vid tillämpning av denna artikel avses med *inhemsk centralbank* något av följande:

- (a) En centralbank i Eurosystemet när kreditinstitutets hemmedlemsstat har infört euro som sin valuta.
- (b) Den nationella centralbanken i kreditinstitutets hemmedlemsstat när den medlemsstaten inte har infört euro som sin valuta.
- (c) Centralbanken i det tredjeland där kreditinstitutet har etablerats.

9. Vid tillämpning av denna artikel avses med *berättigad motpart* något av följande:

- (a) Den nationella regeringen, ett offentligt organ eller ett delstatligt eller lokalt självstyrelseorgan i kreditinstitutets hemmedlemsstat.
- (b) Den nationella regeringen, ett offentligt organ eller ett delstatligt eller lokalt självstyrelseorgan i den medlemsstat eller det tredjeland där kreditinstitutet har etablerats för de transaktioner som utförs av det kreditinstitutet.
- (c) En multilateral utvecklingsbank.

Offentliga organ eller delstatliga eller lokala självstyrelseorgan ska dock bara räknas som berättigade motparter om de tilldelats en riskvikt på högst 20 % i enlighet med artikel 115 i förordning (EU) nr 575/2013 eller, i tillämpliga fall, artikel 116 i samma förordning.”

- (18) I artikel 29 ska punkt 2 ändras på följande sätt:

- (a) Led a ska ersättas med följande:

”a) Tillhandahållaren och mottagaren av likviditet kommer att uppvisa en låg likviditetsriskprofil efter tillämpningen av den lägre utflödessats som föreslås enligt punkt 1 och tillämpningen av den inflödessats som avses i punkt 1 c.”

- (b) Led c ska ersättas med följande:

”c) Likviditetsmottagarens likviditetsriskprofil beaktas i tillräcklig mån i likviditetstillhandahållarens likviditetsriskförvaltning.”

- (19) Artikel 30 ska ändras på följande sätt:

- (a) Punkterna 2–5 ska ersättas med följande:

”2. Kreditinstitutet ska beräkna och meddela den behöriga myndigheten ett ytterligare utflöde för alla ingångna avtal vars avtalsvillkor, inom 30 kalenderdagar och efter en väsentlig försämring av kreditinstitutets kreditkvalitet, leder till ytterligare likviditetsutflöden eller behov av att ställa säkerhet. Kreditinstitutet ska meddela den behöriga myndigheten detta utflöde senast när rapporter inlämnas i enlighet med artikel 415 i förordning (EU) nr 575/2013. Om den behöriga myndigheten anser att detta utflöde är väsentligt i förhållande till kreditinstitutets potentiella likviditetsutflöden, ska den kräva att kreditinstitutet lägger till ett ytterligare utflöde för dessa avtal motsvarande det behov av att ställa ytterligare säkerheter eller de ytterligare likviditetsutflöden som följer av en sådan väsentlig försämring av institutets kreditkvalitet som motsvarar en nedgradering av dess externa kreditvärdering med minst tre steg. Kreditinstitutet ska tillämpa en utflödessats på 100 % för dessa ytterligare säkerhets- eller likviditetsutflöden. Kreditinstitutet ska regelbundet se över omfattningen av denna väsentliga försämring mot bakgrund av vad som är relevant enligt de avtal som det har ingått och meddela den behöriga myndigheten resultatet av sin översyn.

3. Kreditinstitutet ska lägga till ett ytterligare utflöde som motsvarar det behov av att ställa säkerheter som skulle uppstå till följd av effekterna av ett negativt marknadsscenario på institutets derivattransaktioner, om de är väsentliga. Denna beräkning ska göras i enlighet med kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/208****.

4. Förväntade utflöden och inflöden under 30 kalenderdagar från sådana avtal som förtecknas i bilaga II till förordning (EU) nr 575/2013 och från kreditderivat ska beaktas på nettobasis i enlighet med artikel 21 i denna förordning. Vid ett förväntat nettoutflöde ska kreditinstitutet multiplicera resultatet med en utflödessats på 100 %. Kreditinstituten ska från beräkningarna undanta de likviditetskrav som härrör från tillämpningen av punkterna 1, 2 och 3 i denna artikel.

5. Om kreditinstitutet har en kort position som täcks av ett värdepapperslån utan säkerhet ska kreditinstitutet lägga till ett ytterligare utflöde motsvarande 100 % av marknadsvärdet för de värdepapper eller andra tillgångar som blankats, såvida inte villkoren för kreditinstitutets lån av dessa värdepapper eller andra tillgångar anger att de måste återlämnas först efter 30 kalenderdagar. Om den korta positionen täcks av en säkerställd transaktion för värdepappersfinansiering ska kreditinstitutet anta att den korta positionen kommer att upprätthållas under perioden på 30 kalenderdagar och få ett utflöde på 0 %.

**** Kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/208 av den 31 oktober 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 vad avser tekniska tillsynsstandarder för ytterligare likviditetsutflöden motsvarande behov av att ställa säkerheter till följd av effekterna av ett negativt marknadsscenario på ett instituts derivattransaktioner (EUT L 33, 8.2.2017, s. 14).”

(b) Punkt 7 ska ersättas med följande:

”7. Insättningar som mottagits som säkerhet ska inte betraktas som skulder enligt artiklarna 24, 25, 27, 28 eller 31a utan ska i tillämplig

utsträckning omfattas av bestämmelserna i punkterna 1–6 i denna artikel. Det mottagna kontantbelopp som överstiger det kontantbelopp som mottagits som säkerhet ska betraktas som insättningar i enlighet med artiklarna 24, 25, 27, 28 eller 31a.”

(c) Punkt 11 ska utgå.

(d) Punkt 12 ska ersättas med följande:

”12. När det gäller tillhandahållandet av prime brokerage-tjänster och när ett kreditinstitut har täckt en kunds blankning genom att internt matcha den mot en annan kunds tillgångar och tillgångarna inte uppfyller villkoren för likvida tillgångar ska sådana transaktioner omfattas av en utflödessats på 50 % för ansvarsförbindelsen.”

(20) Artikel 31 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 6 ska ersättas med följande:

”6. Det outnyttjade beviljade belopp av en likviditetsfacilitet som har gjorts tillgänglig för ett specialföretag för värdepapperisering för att det ska kunna köpa andra tillgångar än värdepapper från andra kunder än finansiella kunder ska multipliceras med 10 % i den omfattning det överstiger det belopp av tillgångar som i nuläget köpts från kunder och när det högsta belopp som kan utnyttjas är avtalsenligt begränsat till det belopp av tillgångar som i nuläget köpts.”

(b) I punkt 9 ska andra stycket ersättas med följande:

”Genom undantag från artikel 32.3 g och när dessa subventionerade lån ställts ut som pass through-lån via ett annat kreditinstitut som agerar som förmedlare får det kreditinstitut som agerar som förmedlare tillämpa ett symmetriskt inflöde och utflöde. Det inflödet och utflödet ska beräknas genom att institutet på den outnyttjade beviljade kredit- eller likviditetsfacilitet som mottagits och ställts ut tillämpar den sats som är tillämplig på den faciliteten i enlighet med första stycket i denna punkt och med iakttagande av de villkor och krav som i övrigt gäller för faciliteten i enlighet med denna punkt.”

(c) Punkt 10 ska utgå.

(21) Följande artikel ska införas som artikel 31a:

”Artikel 31a

Utflöden från skulder och åtaganden som inte täcks av andra bestämmelser i detta kapitel

1. Kreditinstitut ska multiplicera alla skulder som förfaller inom 30 kalenderdagar med en utflödessats på 100 %, utom de skulder som avses i artiklarna 24–31.
2. Om totalbeloppet av alla avtalsenliga åtaganden gentemot icke-finansiella kunder om att bevilja finansiering inom 30 kalenderdagar, utom de åtaganden som avses i artiklarna 24–31, överstiger det belopp av inflöden från dessa icke-finansiella kunder som beräknas i enlighet med artikel 32.3 a, ska det överskjutande beloppet omfattas av en utflödessats på 100 %. I denna punkt avses med *icke-finansiella kunder* bland annat fysiska personer, små och medelstora företag och andra företag, suveräna

stater, multilaterala utvecklingsbanker och offentliga organ, vilket inte inbegriper finansiella kunder och centralbanker.”

(22) Artikel 32 ska ändras på följande sätt:

(a) Punkterna 2 och 3 ska ersättas med följande:

”2. Kreditinstitut ska tillämpa en inflödessats på 100 % på de inflöden som avses i punkt 1, i synnerhet följande inflöden:

- (a) Fordringar på centralbanker och finansiella kunder med en återstående löptid på högst 30 kalenderdagar.
- (b) Fordringar från handelsfinansieringstransaktioner enligt artikel 162.3 andra stycket b i förordning (EU) nr 575/2013 med en återstående löptid på högst 30 kalenderdagar.
- (c) Fordringar från värdepapper som förfaller inom 30 kalenderdagar.
- (d) Fordringar från positioner i större index baserade på egetkapitalinstrument, förutsatt att det inte sker någon dubbelräkning med likvida tillgångar. Dessa belopp ska inbegripa fordringar som enligt avtal förfaller inom 30 kalenderdagar, exempelvis utdelning i kontanter från sådana större index och kontanter som ska betalas in från sådana egetkapitalinstrument som sålts men ännu inte avvecklats, såvida de inte erkänns som likvida tillgångar i enlighet med avdelning II.

3. Genom undantag från punkt 2 ska de inflöden som beskrivs i denna punkt omfattas av följande krav:

- (a) Fordringar på icke-finansiella kunder med en återstående löptid på högst 30 kalenderdagar, med undantag av fordringar på dessa kunder avseende handelsfinansieringstransaktioner eller värdepapper som förfaller, ska i fråga om betalning av kapitalbeloppet minskas med 50 % av sitt värde. I detta led ska begreppet *icke-finansiella kunder* ha samma betydelse som i artikel 31a.2. Kreditinstitut som agerar som förmedlare och som har mottagit ett åtagande enligt artikel 31.9 andra stycket från ett kreditinstitut som etablerats och finansieras av den nationella regeringen eller ett delstatligt självstyrelseorgan i minst en medlemsstat i syfte att de ska utbetala ett subventionerat lån till en slutlig mottagare, eller som har mottagit ett liknande åtagande från en multilateral utvecklingsbank eller ett offentligt organ, får emellertid beakta ett inflöde upp till ett belopp motsvarande det utflöde som de tillämpar på det motsvarande åtagandet att bevilja dessa subventionerade lån.
- (b) Fordringar från transaktioner avseende utlåning mot säkerhet eller kapitalmarknadsrelaterade transaktioner, enligt definitionerna i artikel 192.2 respektive 192.3 i förordning (EU) nr 575/2013 och med en återstående löptid på högst 30 kalenderdagar, ska multipliceras med
 - i) 0 % om de är säkerställda med tillgångar som, oavsett om de återanvänds i en annan transaktion, i enlighet med artiklarna 7 och 10 i denna förordning skulle klassificeras som likvida tillgångar i någon av de kategorier av tillgångar på nivå 1 som

avses i artikel 10, med undantag för de säkerställda obligationer med extremt hög kvalitet som avses i artikel 10.1 f,

- ii) 7 % om de är säkerställda med tillgångar som, oavsett om de återanvänds i en annan transaktion, i enlighet med artiklarna 7 och 10 i denna förordning skulle klassificeras som likvida tillgångar i den kategori som avses i artikel 10.1 f,
- iii) 15 % om de är säkerställda med tillgångar som, oavsett om de återanvänds i en annan transaktion, i enlighet med artiklarna 7 och 11 i denna förordning skulle klassificeras som likvida tillgångar i någon av de kategorier av tillgångar på nivå 2A som avses i artikel 11,
- iv) 25 % om de är säkerställda med tillgångar som, oavsett om de återanvänds i en annan transaktion, i enlighet med artiklarna 7 och 13 i denna förordning skulle klassificeras som likvida tillgångar i någon av de kategorier av tillgångar på nivå 2B som avses i artikel 13.2 g i, g ii eller g iv,
- v) 30 % om de är säkerställda med tillgångar som, oavsett om de återanvänds i en annan transaktion, i enlighet med artiklarna 7 och 12 i denna förordning skulle klassificeras som likvida tillgångar i den kategori av tillgångar på nivå 2B som avses i artikel 12.1 e,
- vi) 35 % om de är säkerställda med tillgångar som, oavsett om de återanvänds i en annan transaktion, i enlighet med artiklarna 7 och 13 i denna förordning skulle klassificeras som likvida tillgångar i någon av de kategorier av tillgångar på nivå 2B som avses i artikel 13.2 g iii eller g v,
- vii) 50 % om de är säkerställda med tillgångar som, oavsett om de återanvänds i en annan transaktion, i enlighet med artiklarna 7 och 12 i denna förordning skulle klassificeras som likvida tillgångar i någon av de kategorier av tillgångar på nivå 2B som avses i artikel 12.1 b, c eller f,
- viii) den miniminedsättning i procent som fastställts i enlighet med artikel 15.2 och 15.3 i denna förordning, om de är säkerställda med tillgångar som, oavsett om de återanvänds i en annan transaktion, i enlighet med artiklarna 7 och 15 skulle klassificeras som aktier eller andelar i fonder på samma nivå som de bakomliggande likvida tillgångarna,
- ix) 100 % om de är säkerställda med tillgångar som inte omfattas av något av leden i–viii i denna punkt.

Ett inflöde ska dock inte erkännas om kreditinstitutet använder säkerheten för att täcka en kort position i enlighet med artikel 30.5 andra meningen.

- (c) Fordringar från avtalsenliga marginallån, som förfaller inom de närmaste 30 kalenderdagarna, mot icke-likvida tillgångar som säkerhet kan få en inflödessats på 50 %. Sådana inflöden får endast

beaktas om kreditinstitutet inte använder den ursprungliga säkerheten mot lånen för att täcka korta positioner.

- (d) Fordringar som det kreditinstitut som är skyldigt dessa belopp behandlar i enlighet med artikel 27, med undantag för insättningar hos ett sådant centralt institut som avses i artikel 27.3, ska multipliceras med en motsvarande symmetrisk inflödessats. När en motsvarande sats inte kan fastställas ska en inflödessats på 5 % tillämpas.
 - (e) Likviditetsswappar och andra transaktioner med liknande form som förfaller inom 30 kalenderdagar ska leda till ett inflöde om de tillgångar som lånas ut omfattas av en lägre nedsättning enligt kapitel 2 än de tillgångar som lånas. Inflödet ska beräknas genom att den utlånade tillgångens marknadsvärde multipliceras med skillnaden mellan den inflödessats som är tillämplig på den lånade tillgången och den inflödessats som är tillämplig på den utlånade tillgången, i enlighet med de satser som anges i led b. Vid denna beräkning ska en nedsättning på 100 % tillämpas på tillgångar som inte uppfyller villkoren för likvida tillgångar.
 - (f) Om en säkerhet som erhållits genom omvända repor, värdepapperslån, likviditetsswappar eller andra transaktioner med liknande form, vilka förfaller inom 30 kalenderdagar, används för att täcka korta positioner som kan förlängas utöver 30 kalenderdagar, ska kreditinstitutet anta att sådana omvända repor, värdepapperslån, likviditetsswappar eller andra transaktioner med liknande form kommer att förlängas och inte ge upphov till några likviditetsinflöden återspeglade behovet av att fortsätta att täcka de korta positionerna eller att återköpa de berörda värdepapperen. Korta positioner ska inkludera både fall när kreditinstitutet i en kopplad bok blankat ett värdepapper helt som en del av en handels- eller säkringsstrategi och fall när kreditinstitutet i en kopplad bok har lånat ett värdepapper för en bestämd period och lånat ut värdepapperet för en längre period.
 - (g) Outnyttjade kredit- eller likviditetsfaciliteter, inklusive outnyttjade beviljade likviditetsfaciliteter från centralbanker och andra mottagna åtaganden, som inte avses i artiklarna 31.9 andra stycket och 34, ska inte beaktas som ett inflöde.
 - (h) Fordringar från värdepapper som emitterats av kreditinstitutet självt eller av ett specialföretag för värdepapperisering med vilket kreditinstitutet har nära förbindelser ska beaktas på nettobasis med en inflödessats på basis av den inflödessats som är tillämplig på de bakomliggande tillgångarna enligt denna artikel.
 - (i) Lån med ett obestämt slutdatum för avtalet ska beaktas med en inflödessats på 20 %, förutsatt att kreditinstitutet enligt avtalet har rätt att innehålla eller begära betalning inom 30 kalenderdagar.”
- b) Punkt 5 ska ersättas med följande:
- ”5. Förväntade utflöden och inflöden under 30 kalenderdagar från sådana avtal som förtecknas i bilaga II till förordning (EU) nr 575/2013 och från kreditderivat ska beräknas på nettobasis i enlighet med artikel 21 och ska multipliceras med en inflödessats på 100 % i händelse av ett nettoinflöde.”

(23) Artikel 34.2 ska ändras på följande sätt:

(a) Led a ska ersättas med följande:

”a) Tillhandahållaren och mottagaren av likviditet kommer att uppvisa en låg likviditetsriskprofil efter tillämpningen av den högre inflödessats som föreslås enligt punkt 1 och tillämpningen av den utflödessats som avses i punkt 1 c.”

(b) Led c ska ersättas med följande:

”c) Likviditetsmottagarens likviditetsriskprofil beaktas i tillräcklig mån i likviditetstillhandahållarens likviditetsriskförvaltning.”

(24) Bilaga I ska ändras på följande sätt:

(a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. *Det överstigande likvida tillgångsbeloppet*: Detta belopp ska bestå av nedan definierade delar:

(a) Ett anpassat belopp för tillgångar på nivå 1 i form av icke säkerställda obligationer, som ska vara likvärdigt med värdet, efter nedsättningar, av alla de likvida tillgångar på nivå 1, exklusive säkerställda obligationer på nivå 1, som skulle innehas av kreditinstitutet vid avveckling av alla transaktioner avseende säkrad finansiering, utlåning mot säkerhet eller likviditetsswappar som förfaller inom 30 kalenderdagar från beräkningsdatumet och där kreditinstitutet och motparten utbyter likvida tillgångar i minst en av transaktionens delar.

(b) Ett anpassat belopp för säkerställda obligationer på nivå 1, som ska vara likvärdigt med värdet, efter nedsättningar, av alla de säkerställda obligationer på nivå 1 som skulle innehas av kreditinstitutet vid avveckling av alla transaktioner avseende säkrad finansiering, utlåning mot säkerhet eller likviditetsswappar som förfaller inom 30 kalenderdagar från beräkningsdatumet och där kreditinstitutet och motparten utbyter likvida tillgångar i minst en av transaktionens delar.

(c) Ett anpassat belopp för tillgångar på nivå 2A, som ska vara likvärdigt med värdet, efter nedsättningar, av alla de tillgångar på nivå 2A som skulle innehas av kreditinstitutet vid avveckling av alla transaktioner avseende säkrad finansiering, utlåning mot säkerhet eller likviditetsswappar som förfaller inom 30 kalenderdagar från beräkningsdatumet och där kreditinstitutet och motparten utbyter likvida tillgångar i minst en av transaktionens delar.

(d) Ett anpassat belopp för tillgångar på nivå 2B, som ska vara likvärdigt med värdet, efter nedsättningar, av alla de tillgångar på nivå 2B som skulle innehas av kreditinstitutet vid avveckling av alla transaktioner avseende säkrad finansiering, utlåning mot säkerhet eller likviditetsswappar som förfaller inom 30 kalenderdagar från beräkningsdatumet och där kreditinstitutet och motparten utbyter likvida tillgångar i minst en av transaktionens delar.”

(b) Punkt 5 ska utgå.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med [18 månader efter dagen för offentliggörande av *ändringsförordningen*].

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 13.7.2018

På kommissionens vägnar
Ordförande
Jean-Claude JUNCKER